

готовленьемъ статутовъ и введеньемъ въ житѣ сего товариства найдальше до 31 грудня с. р.

По сихъ внесенныхъ пояснинъ ще предсѣдатель збору проф. Вахнининъ проектъ выдѣлъ, вказуючи на подбне товариство польске „gru-watnych oficjalistow“, котре засноване на такбѣже самѣй подставѣ и первѣстно безъ жадного капиталу, мае нынѣ по 15 лѣтахъ 1987 членовъ, оберта капиталомъ звыш 347.000 зр. и удержуя цѣлковито насталой запомозѣ бльше якъ 500 вѣдѣть и сирѣтъ, въ которыхъ деяки назѣть 600—800 зр. рѣчною стала запомоги получаются.

П. Микитовичъ попирае внесеніе п. Кахниковича и каже, что товариство се поинно-бы звернути увагу такожъ на тыхъ учителѣвъ, що вийшовши зъ семинаріи, мусятъ клопотатися о яко мѣсце, а получивши яку посаду, попадають въ довги, бо не мають нѣакихъ средствъ, щобъ заспокоити першіе потребы. Бесѣдникъ вносить отже, щобъ въ статутахъ заважаючогося товариства вложити та-жожъ §. уваглядяючій потребы сихъ учителѣвъ, а именно въ сей способѣ, щобъ товариство давало такимъ учителямъ безпроцентову запомогу.

О. Мардаровичъ зъ Вовчинця каже, що и духовенство обохъ епархій радо приступить до сего товариства и щодуховенство и учительство єднай творити одно товариство. Бесѣдникъ бажає сему товариству благополучности.

О. Ковровскій вносить, щобъ кождый въ тихъ учителѣвъ, що хоче взяти въ товариствѣ пожичку, принявши собѣ ще двохъ старшихъ членовъ, котрій ручили-бѣ за него. Симъ способомъ не ввѣдѣло бы товариство въ прикре положеніе съ пожичаючимъ.

Забирало голось ще кѣлькохъ членовъ (о. Струтинський, пп. Кочиркевичъ, Шухевичъ и Микитовичъ) а на послѣдокъ загальний збръ ухваливъ одноголосно:

1) Загальний збръ руского товариства педагогичнога въ Станиславовѣ признае потребу и годится на завязанье „Товариства спльної помочи учителѣвъ“. 2) Загальний збръ руского товариства педагогичнога въ Станиславовѣ поручає вѣдѣлови зайтити въготовленьемъ статутовъ, уваглядяючи такожъ и безпроцентову запомогу для учителѣвъ, єдинчивихъ семинарію, и введеніемъ въ житѣ сего товариства найдальше до 31 грудня с. р.

Въ сїмъ мѣсци проф. Евг. Желеховскій отчитавъ при великомъ ентузіазмѣ збору привѣтній телеграмы въ Чехъ:

1) Высокопочтенній и любезній Брат!

Радѣсть у насъ велика, що зачинаєте трудитися самѣ за себе и для свого народа. Що не удається одиниці, поведѣсь громадѣ. Щасті-же Вамъ Боже! Нехай жіе ческо-русинська спльность до дѣла на полі народного школництва!

Kéž poznají se již všickni členové veliké rodiny slovenské a tuží se k ušlechtilé slovanské vzájemnosti za heslem: „Slovan jsi. To věž a bud toho pamětli.“

Jestě jednou k dnešnímu Vašemu slavnostnímu dni bratrský pozdrav z Čech a широ-руске „Помагай Богъ“ до трудної працѣ около народного вихованія и образованія пересылає

Petr Skalicky, učitel a referent do „Učit. Novin“ o slovanském skolstvu v Chocni v Čechách.

2) Брати любезні! Щастія и розвою для молоденъкого товариства Вашого желаютъ

„Učitelske Noviny v Praze“. Редакторъ Josef Kral.

3) Брати! Щасті Боже въ розпочатомъ дѣлѣ на полі народного школництва — пересылає

Товариство педагогичнє „Budec“ въ Ходини, Чехи. — Endrys.

4) Брати! Щиро-руске „помагай-Богъ“ до великої працѣ около народного вихованія и образованія пересылає

Predsedna ustředniho Spolku jednot učitelskich v Čechach. (Кон. буде).

вить по собѣ незнішимъ слѣдъ въ души кождого Русина, кото чи то яко гость, гостоподарь або участникъ вандровки взвѣ въ нѣкому не будь участь. Дай Богъ, щобъ та живій струѣ народного и духовного житя, розбудженій сею вандровкою, вплинула свѣжою и могучою філею такожъ въ общу течію нашого народного житя, и щобъ духъ розбудженій въ тихъ ясныхъ и хорошихъ дніяхъ, крѣпивъ и поддержувавъ нає съ непослабаючою силою такожъ въ хмарныхъ, слотливыхъ и холодныхъ вліднахъ, котрій на насъ доля ажъ надто часто насылає. Поки въ допися та-жихъ розкажемо подробно хдѣ усеи вандровки, ючено ту, за свѣжою памяти, ехарактеризувати загальнѣ въ неї винесене враженіе и подати коротенько цѣлый єи хдѣ. „Вандровка з Дрогобича до Коломыи була правдивимъ торжественнымъ походомъ“, — такими словами кождый зъ вандровникомъ мимоволѣ характеризує отбути подорожъ. Прекрасна погода, сприяюча якъ найлѣпше пѣшій хдѣ по горахъ, щирість и сердечності всѣхъ Русиновъ, підъ ко-трыхъ гостиными стрѣхами вандровка витала, высокій патріотичній настрій, пануючій на кождомъ кроцѣ, въ кождой промовѣ и приватнѣмъ розговорѣ, живе заинтересованье справами публичними и руско-народными и жива жертовлюбності для тихъ справъ, зарадно въ домахъ интелигенції нашої, якъ і підъ сельскими стрѣхами, — найкрасша згдливість мѣжъ Русинами на провинції безъ рѣжніцѣ „партії“, де только зайшла бесѣда про живій народній справы, молодѣжъ вандруюча, добра на до найкрасшої дружної гармонії, повна здоровля, охоты, цѣкавости до всего що руске, свое, рѣдне, — ось якъ складники зложилися на такъ бlyскучій и щасливий вихдѣ тои вандровки. Намъ вдається, що только въ отрдженію шкльномъ ц. к. комисаръ зъ староства въ Стрѣю, котрый власне въ той околиці занимавшися оцѣнюваньемъ школы, зволеної виливами Стрѣя. Уважаючи свою власть доволѣ компетентно до вмѣшанія такожъ у всякої іншій справи, п. комисаръ заявивъ, що має порученіе въ уряду бути на вечерку. Заинтирюваній п. Кирчовъмъ і начальникомъ громадскимъ, чи має на те писменне уваженіе, п. комисаръ отказалъ, що єго не має, — по чѣмъ члены читальнѣ, устроючій вечерокъ, освѣдчили ему, що якъ они все и всюди заслужили собѣ повну похвалу слухачевъ.

Згадати треба, що й ту кромъ уливиного дождю такожъ наші власти политичні хотѣли причинитися до якого-такого спиненія обходу. Передъ початкомъ вечерка явився въ забудованю шкльномъ ц. к. комисаръ зъ староста въ Стрѣю, котрый власне въ той околиці занимавшися оцѣнюваньемъ школы, зволеної виливами Стрѣя. Уважаючи свою власть доволѣ компетентно до вмѣшанія такожъ у всякої іншій справи, п. комисаръ заявивъ, що має порученіе въ уряду бути на вечерку. Заинтирюваній п. Кирчовъмъ і начальникомъ громадскимъ, чи має на те писменне уваженіе, п. комисаръ отказалъ, що єго не має, — по чѣмъ члены читальнѣ, устроючій вечерокъ, освѣдчили ему, що якъ они все и всюди заслужили собѣ повну похвалу слухачевъ.

Зъ Урича, попрощавши у стопъ каменя съ гостиными і сердечными схѣдницкими господарями, вандровка удалась до Підгородець, де стрѣтила рѣвно сердечне и гостиное принять въ домѣ мѣстцевого священика, о. Даниловича, і его брата, тамошнаго учителя. Оба таї высокоповажній мужъ і патріоты стрѣтили вандровку ще геть передъ селомъ. де дожидались єи приходу бѣль години 2-и до 6-ои по полудни. Невеличкій хоръ дитячій отспѣвавъ на повitanье приходящихъ патріотичній пѣснію на нутрь „Миръ вамъ братя“, — за тымъ о. Даниловичъ повитавъ ихъ широ-сердечною промовою, а одна дѣвчинка, донечка о. Даниловича, вручила вандруючимъ прекрасный, запахущій вѣнокъ. На промову о. Даниловича отпovѣвъ членъ вандровки И. Франко рѣвно горячими словами, выражуючи бажанье, щобъ якъ та пышнобарвній цѣвѣты сего вѣнка, цвila такожъ и розвивалась краса рѣдної рускої землї, змагалось єи богатство и розгарався чимъ разъ яркіше святій огонь патріотизму въ рускихъ сердцяхъ. Затымъ хоръ вандровниківъ проспѣвавъ „Миръ вамъ братя“ і „Ще не вмерла Україна“, — і при отгомонѣ тихъ пѣсень, радѣсто вѣшли вандровники до села Підгородець.

Переночувавши въ Підгородцахъ і оглянувшись гарні стѣнні малюнки въ тамошній мурошаній церквѣ, а такожъ фабрику гнутыхъ крѣсель, заложену мѣстцевимъ дѣдичемъ Бредеромъ, вандровка удалась до Корчина. Побуть въ Корчинѣ належавъ бѣверечно до найцѣкавѣшихъ і напамятнѣихъ частей цѣлої вандровки. Цѣла громада, а такожъ околичній священики: зъ Синевідска вихдѧнаго, Крушильницѣ і Сколѣ зложилися трудами и видаткомъ на принять рускої вандруючої молодежі. Особливу заслугу треба ту принести начальникови громадскому Олексю Міленчуку, котрый за ухвалою рады громадскої для принять вандровки и устроенія вечерка въ семи дніяхъ зреставрувавъ грибомъ наднищений будынокъ школъній, въ чѣмъ толокою помагали єму честній корчинській громадянин. Дальше поднести треба заслуги родини Кирчовихъ, а именно питомця Богдана і господаря Олекси Кирчова, а въ кѣнці п. Онуфрова, учителя народного, гостячаго на вакаціяхъ въ своїмъ родиномъ селѣ. Зъ око-

личного духовенства занялисѧ вандровкою дуже живо і сердечно о. Мартинкѣвъ зъ Сколѣ і о. Рѣнецкій зъ Синевідска. Жаль сказати, що анѣ мѣсцевий священикъ о. Петровичъ, голова читальнѣ, анѣ мѣсцевий учитель не то що не ввѣли нѣякого удѣлу въ тихъ заходахъ, але на кѣлько днівъ передъ тымъ поїзддили съ села.. и не бачили того руского патріотичнога духа, що оживлявъ поровно і громадянъ і ихъ гостей.

Въ Корчинѣ хоръ вандровничій отспѣвавъ службу Божу, хоче за-для уливиного дождю громадянъ въ церквѣ не було такъ богато, якъ-бы можна було надѣятись. Вечеромъ слѣдували загальній зборы читальнѣ підъ проводомъ п. Богдана Кирчова а за тымъ вечерокъ музично-декламаційний. Обширна шкльна комната цѣлло наповнена була селянами, котрій съ великимъ занятьемъ вислушали отчиму Ів. Франка „О початкахъ нашого народного бѣродження за чась австрійского пановання якъ до р. 1848.“ За отчимомъ слѣдували на перемѣну спѣви и декламації, мѣжъ которими особливе враженіе зробила Шевченкова „Наймичка“, гарно виголошена п. Бобиковичемъ. Прекрасній продукція хору вандровничого („Не вгасайте ясні зорї“, „Ой по горѣ, по високдї“ і др.) і ту якъ і всюди заслужили собѣ повну похвалу слухачевъ.

Згадати треба, що й ту кромъ уливиного дождю такожъ наші власти политичні хотѣли причинитися до якого-такого спиненія обходу. Передъ початкомъ вечерка явився въ забудованю шкльномъ ц. к. комисаръ зъ староста въ Стрѣю, котрый власне въ той околиці занимавшися оцѣнюваньемъ школы, зволеної виливами Стрѣя. Уважаючи свою власть доволѣ компетентно до вмѣшанія такожъ у всякої іншій справи, п. комисаръ заявивъ, що має порученіе въ уряду бути на вечерку. Заинтирюваній п. Кирчовъмъ і начальникомъ громадскимъ, чи має на те писменне уваженіе, п. комисаръ отказалъ, що єго не має, — по чѣмъ члены читальнѣ, устроючій вечерокъ, освѣдчили ему, що якъ они все и всюди заслужили собѣ повну похвалу слухачевъ.

Не менше приемну вгадку лишила собѣ и отбути другого дня гостиницю д. декана Гбрнікевича въ Гошевѣ. Старшій лѣтами, але юний духомъ і сердцемъ о. деканъ не толькож постарався якъ найкрасше принять до-сить численну громаду вандровниківъ, але въ своихъ словахъ і промовахъ проявивъ такъ богате молодечо гару до всѣхъ тихъ новихъ ідей и напрямовъ, якъ нынѣ чираз разъ свободнѣше провѣвавъ по нашій Руї, що молодѣжъ радо побачила въ нѣмъ не лише батька богатого лѣтами і досвѣдомъ, але й брата по думкамъ і ідеямъ.

Зъ Болехова удалась вандровка жедніцею до Калуша, — і зновъ сердца вандровниківъ, повні ще приемнихъ враженъ винесеній въ Болеховѣ, почулисѧ въ новомъ осередку руского духа, сердъ людей рѣвно щирьхъ і горячихъ, рѣвно перенятыхъ высокої задачею руского інтелігенції. Въ складі руского купця п. Корытовського, — мимоходомъ какуки, першомъ і найкрасшомъ складомъ, — згромадилисѧ всѣ вандровники въ короткій спочинокъ. Швидко зобралисѧ туди майже всѣ значнѣши Руїни мѣсцевій і замѣсцевій, якъ п. судія Кульма, учитель Громадка, рускій священикъ і властитель болішої посѣльости, о. Гайдантъ і др. Мѣсцевій патріот розобралі вандровниківъ по своїхъ домахъ бльшими або меншими партіями; членна громадка лишилась въ сердечно-гостиннѣмъ домѣ п. Корытовського на обѣдъ. Доступа засѣли крѣмъ о. Гайданта і господаря, да священики зъ околицѣ і гості зъ Станиславова, п. Леонидъ Заклинський, котрый въ дуже гарній промовѣ піднѣсъ гадку, щобъ Руїни, властітель бльшихъ посѣльостей, членъ тепер уже маюмо досить поважну громадку, порозумѣлисѧ мѣжъ собою і зборомъ, організувались для спльного, одностайного фланя въ справахъ народныхъ. Гадку тую дуже радо піднѣявъ о. Гайдантъ, і сталаась ова гомонюю осію, около котрої оберталась розомва і столомъ. Дай Боже, щобъ якъ найшвидше вібачили ми єи осущеніе! (Д. б.)

Вандровка рускої молодїжи.

(III-ти Кореспонденція „Дѣла“.)

Коломыя, д. 7 л. серпня 1884

Перша часть вандровки рускої молодїжи зъ Дрогобича до Коломыи вже скончилася, і смѣло можна сказати, що була она фактотомъ доси у насъ небувалымъ. Та маса свѣтлыхъ, бѣздніихъ і приемнихъ враженъ, які викликавъ похдь нашої патріотичної молодїжи по поетичнѣхъ окраинахъ Підгоря, оста-

чила жити наша суспільність, що єи уміла їхъ утвердалась переконаніе, нервъ собі голосно висказуване, що другу таку руску інтелигентну колонію, якъ болехови, ледичи можна страйтити денебудь въ цѣлій Галичинії Складкова вечера, устроена тою колонією за-бута найкрасшими, найбльш сердечними прапорникомъ, які намъ доси учались (ачасті). Не богатство і добрість заставленихъ странъ, але високій патріотичній настрій не лише промовъ тоаестовихъ, але і всѣхъ загаломъ розговоровъ при столѣ, а при тѣмъ та теплота, отвертості і широті, які висипувавши лишь і почутя, що се всѣ свои і находатися мѣжъ се-ми, — були головною красою тої вечери. Поважаючи за-для недуги дитини дра Підлуского спѣвовъ ту не могло бути, то мѣсце якъ-же вступили промовы і декламації. Першій вівѣсть Ів. Франко. Переїхавши души розговоровъ при столѣ, а при тѣмъ та теплота, отвертості і широті, які висипувавши лишь і почутя, що се всѣ свои і находатися мѣжъ се-ми, — були головною красою тої вечери. Поважаючи за-для недуги дитини дра Підлуского спѣвовъ ту не могло бути, то мѣсце якъ-же вступили промовы і декламації. Першій вівѣсть Ів. Франко. Переїхавши души розговоровъ при столѣ, а при тѣмъ та теплота, отвертості і широті, які висипувавши лишь і почутя, що се всѣ свои і находатися мѣжъ се-ми, — були головною красою тої вечери. Поважаючи за-для недуги дитини дра Підлуского спѣвовъ ту не могло б

Запомога для Галичины.

Въ урядовѣй „Wiener Zeitung“ появился въ цѣлеское разпоряденіе въ 28 липня 1884 г. дотычно запомоги въ фондѣ державныхъ на потерпѣвшихъ отъ повеніи мешканцѣвъ Галичины.

Разпоряденіе се ввучить:

„На подставѣ §. 14. основного закона въ 21 грудня 1867 р. (Дн. з. д. ч. 41) разпорядка:

§. 1. Уповажилю моє правительство, щобъ для запомоги потребуючихъ помочи мешканцѣвъ въ навѣщенныхъ повеню въ червні с. р. оконниць моего королевства Галичины и Володимирії ст. В. кн. краковскими, выплатило въ фондѣ державныхъ въ мѣру дѣйственныхъ потребъ запомоги до висоты 800.000 зр.

§. 2. Въ тої сумы може правительство уживати частковыхъ квотъ до висоты 440.000 зр. на роздѣлюванье неворотнихъ запомогъ, въ квоту 60.000 зр. на покрытие коштівъ за купна соли для худобы хлѣборобсь, потребуючихъ помочи для удержанія стану інвентаря и щобъ запобѣгти заразливымъ хоробамъ худобы. Такожъ и тыхъ 60.000 зр. не будуть звертати хлѣборобы обдѣленії солею для худобы.

§. 3. Часткова квота 300.000 зр. въ фондѣ державныхъ може бути видаана потребуючимъ хлѣборобамъ яко безпроцентна пожичка, щобъ роздобули собѣ вѣжку на озмій часви, а фондъ краевий пріїме на себе повину за півлу пожичку 300.000 зр.

§. 4. Сплата безпроцентныхъ пожичокъ має бути предпринята вѣдь 1 січня 1886 въ шести ратахъ рѣчныхъ.

§. 5. Правній документы, поданія и протоколы о запомоги и безпроцентній пожички, суть вольній вѣдь стемплью и належності скарбовихъ.

О сколько-бы видаль краевий уважавъ потребными, щобъ удѣленії за порукою фонду краевого поодинокимъ потребуючимъ хлѣборобамъ пожички встали гипотечно убезпечени, — то за такій убезпечени не має платитися вѣнка належності.

§. 6. Залеглі рати будуть стигненій вѣдь припущеніяхъ до участія въ безпроцентныхъ пожичкахъ — въ дорозѣ адміністраційній.

§. 7. Переведеніемъ сего разпорядженія, котре съ днемъ оповѣщенія зачинас обовавутися, займутся мої министри: дѣль вну-трешнихъ и скарбу.

Ишль, дні 28 липня 1884.

Францъ Йосифъ.

Таффе, Земилковскій. Фалькенгайнъ. Пражакъ. Конрадъ. Вельзергаймъ. Дунаевскій. Пино.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(З Хорватії). Соймъ хорватскій має збратися на ново дні 23 н. с. серпня якъ ходить вѣсти, має до конця сего мѣсяца покончити всії свои працї. Дні 6 н. с. серпня виїхавъ башъ до колишнього войскового погранича а межи его товарищами заходяться, шефъ справедливості Клайнъ і соїтникъ секційній Давтовіцъ. Зъ подорожі, въ часъ которой обѣде башъ Огулинъ, Оточачъ, Лаку и Грачадъ якъ цѣлу границу отъ Боснії, вернесь башъ до Загребу дні 17 н. с. серпня. — На чорній таблиці университету умѣщено імена релегованихъ студентовъ, котрею ім'ямъ тоге не получили нѣякого другого завѣдження.

(Шольництво въ Боснії). „Oesterr. Correspondenz“ принесла недавно цѣкавій дани про школы въ окупованыхъ краяхъ. — Після сихъ данихъ было въ Боснії и Герцеговинѣ съ концомъ 1883 р. кромъ школъ турецкихъ устроенныхъ при мешеяхъ, 42 зычайныхъ въ 94 конечайныхъ школъ народныхъ; межи послѣдніми 56 школъ греко-православныхъ, 36 католицкихъ, 1 магометанськихъ (въ Тузлі) и одна жидовска (въ Серасії). Въ сихъ школахъ учило 186 учителей и учителекъ, а именно 17 францѣшканій, 15 милосердныхъ сестер і 7 монахівъ и монахинь въ другихъ орденовъ. Число учениковъ въносилось 8114, а то: 6240 хлопцівъ и 1874 дѣвчатъ. До вѣрованійданія греко-православного належало 4489, до католицкої вѣры 2877, 443 до магометанської конфесії, 295 до жидовской вѣры і 10 учениковъ исповѣдувало іншу вѣру. — Зо взгляду на число жителівъ въ окупованыхъ провинціяхъ і дѣтей обовязаныхъ ходити до школы можна приняти, що лиши 7.5% дѣтей користало зъ школы. — Найкористійше представляється фракція зъ сторони католицкого населенія, оттакъ слѣдують православній, даліше жиды, а на самому конці знаходяться магометани.

(Зълзъ цѣсарській). Дні 6 н. с. липня зѣхавъ въ Ишль, якъ предѣїща газеты, цѣсарській Йосифъ съ цѣсаремъ Вильгельмомъ. Педовсвѣмъ интересне то, що угорокій президентъ

министрій Тисса на запрошеніе цѣсаря такожъ побѣхавъ до Ишль і що двбрь цѣсарській замовивъ для него въ готелю „Post“ помешканье. — Належи вважати вѣтъ тѣ обставини, належить прйті до заключенія, що становище Тисса теперъ скрѣпле, і що цѣсарь отѣзначеніями угорокого президента министрій хотѣвъ показати, що одобряє напрямъ его політики. Зѣхованіе цѣсарській посвятивъ органъ министрію справъ заграницьхъ довшу статю, въ котрой межи прочими ось що оказано: Безпосередніхъ точокъ, на которыхъ основується конкретна вимѣна мыслей межи обоими монархами, котрій нинѣ одушевленій чувствами щирої приязніи і симпатії, подяють себѣ взаимно руки, на разѣ нема. Мимо того буде свѣтъ глядѣть съ пояснимъ вводовенемъ на ихъ зѣздѣ. Загальний миръ зовомъ не заквестіонаний. Но черезъ тѣ ще не сказано, що ему можна обйтися безъ підпоры, що забезпечила і укрѣпила его существовань. Звязъ двохъ європейскихъ центральнихъ силъ, котрій самъ не підносять нѣякихъ претензій, мусѣла конечно угруповать коло себѣ вѣтъ консервативній силы Європы. — Въ его моральній силѣ акціи на вѣтъ лежить знаменита часть его політичнаго значенія. Нетреба ма се нѣякого доказу, що ее значеніе є звѣльсіненіемъ а наявѣть є зостуженіемъ сихъ бѣюній существенно змѣнилось. Анѣ Австро-Угорщина анѣ Нѣмеччина не могли бы самі про себе сказати задача, котрій въ тѣмъ вѣтношеннію приходиться имъ сказати зъ становища інтересовъ загального мира. Наколи удалило въ Європѣ удержати миръ а наявѣть сотворити деяїя поруки противъ наглаго его заколоченія, то належить се именно до того отнести, що Австро-Угорщина і Нѣмеччина виступили на арену спорѣвъ отоїхъ за днівномъ порядку въ цевній мѣрѣ яко злученія.

ЗАГРАНІЦЯ.

Россія. Нѣмецка „Petersb. Ztg.“ доносить посли добрихъ інформацій, що берлинській видаливають не обмежатися лиши на россійскихъ підданыхъ, але будуть прямѣрні такожъ і до підданыхъ другихъ державъ. „Petersb. Ztg.“ каже, що таке поступованіе есть зовсмѣнь справедливое и може легко наступити, бо вѣтъ державы чують потребу усунути неспокойній елементъ на основѣ существуючихъ законовъ. — О подорожі царя ходять тепер знову вѣсти, котрими майже трудно повѣряті. Такожъ кажуть, що царь приїде до Варшавы толькъ вже не суху землю а моремъ насампередъ до Гданська а зъ отсїи потому горѣ Василію ажъ до замку въ Скерневицяхъ, що лежить підъ самою Варшавою. О стрѣчи царя съ нѣмецкими і австрійскими цѣсарями нечувати тепер нѣчого.

Франція. Перше розсудженіе конгресу для змѣни законовъ въ Версалю вишло, якъ и не можна було інакше сподѣватися, въ користь правительства; здається отже, що такъ, якъ виївъ початокъ, такъожъ і закінчиться конгресъ съ користю для правительства. Ходило о тѣ, чи дозволять родини, що давнійше панували въ Франції до президентуръ чи нѣ. Комісія конгресу отже порозумѣвшись съ предѣдателемъ кабінету Ферріні, принялла поправку посла Андріє, на основѣ котрої члены родинъ, що давнійше панували въ Франції, мають бути недопущеній на становище президента републіки. Справоданіе комісії отчитано на конгресѣ середь великого крику скрайної лѣвницї.

НОВИНКИ.

— Вѣче рускихъ академій въ Коломыї д. 7 с. м. вишло підъ кождымъ взглядомъ хорошо і импонуючи. Участниковъ було складено 180, межи котрими академіківъ Русинівъ въ Вѣдні, Львові, Кракові і Червоноєве певно не меншо 130. Мѣжгостія крѣмъ укінченыхъ академіківъ, учителівъ народныхъ і гімназіальнихъ засѣдавъ такожъ цѣлый рядъ женщинъ, якъ пані: Н. Кобринська, О. Озаркевичева, панни: Окуневска, Озаркевич, Рошкевич, Навроцка і др., котрыхъ симѣло можна назвати першими поборницями духовного отродження нашого галицко-руського жѣночества. Вѣче отворивъ довшою промовою п. Ярославъ Кулаковскій і предложивъ проводника обрадь дра Костя Левицкого, на заступника дра Лонгіна Озаркевича, а на секретаря въ буковинського академіка Жалковскаго і богословія Свѣтенького. Всѣхъ ихъ выбрано акламацію і по промовѣ проводника дра Левицкого отчитано порядокъ днівній і розпочато нарады. П. Ярославъ Кулаковскій въ прекрасно обробленому рефератѣ възвівъ, якъ есть покривдана руска молодь ізъ істину чимъ закономъ краєвимъ зъ р. 1873, котрый въ рукомъ краю установлює склади въ середніхъ школахъ языки въкладовъ польській, і предложивъ вѣчу академіківъ резолюцію, жадаючи: 1) заведенія по всѣхъ гімназіяхъ всхідної Галичини рускихъ въкладовъ, а поки сего не буде, отвіранія рускихъ паралельокъ, 2) заведенія рускихъ въкладовъ на всѣхъ факультетахъ львівського университету, а поки сего не буде, креована катедра рускої історії і обсадженія істину чимъ закономъ краєвимъ зъ р. 1873, що отстягається на членівъ ізъ дѣтей обовязаныхъ ходити до школи, але досі по обсадженыхъ рускихъ суплентурѣ для въкладовъ судоводства цивільного. Допочиненіемъ до резервату п. Кулаковскому бувъ короткій, але досадний і що ентузізмомъ принятій рефератъ паномъ Богданомъ Кирчовомъ о потребѣ заведенія рускої мови замѣсть латинської въ въкладахъ богословськихъ. Выводи письма п. Кирчовъ попирають цитатами зъ святого

шу не давуватись, що цитую по латинѣ, — говоривъ п. Кирчовъ — бо я слухаю богословія въ львівському университетѣ... (Словно!). Резолюція п. Кирчовъ була: стараться у министерства просить о заведенії рускихъ въкладовъ на львівському университетѣ і о заведенії рускихъ въкладовъ на курсѣ педагогики, въкладовъ для рускихъ богословівъ по смерти о. Константина — на польській мовѣ. Дальшими доповинами є того-жъ предмету бувъ рефератъ академіка Черновецкого, п. Кумановскаго, о потребѣ скорого обсадженія катедри рускої мови і литератури на университетѣ черновецкому. Слѣдували затимъ реферати: п. Володимира Кобриньского о потребѣ заложенія факультету медичному у Львовѣ, Евгения Озаркевича дуже цѣкавій і гарні рефератъ о попиленії економічного побуту рускихъ академіківъ, Николы Шухевича о потребѣ засновання науково-литературної часописи українсько-руської і Василя Полянського о піднесенію освѣти і розширенії правъ горожанськихъ нашого жѣночества. Всѣхъ тѣ реферати і отповѣдаючій имъ резолюції принятія були зъ величимъ запаломъ і гучними оплесками, — деяїя зъ нихъ вызвали досягненію дискусію. Для введенія въ житіе резолюції вѣчія вибрали комітетъ зложеній зъ 10 членівъ. Обширне спровадданіе зъ вѣчія, якъ такожъ докладний змѣтогъ рефератівъ маємо приобѣцяній вѣтъ скрѣпле.

— Вечернь вандруючою молоджю въ Коломыї бувъ однимъ зъ найцѣкавішихъ обходовъ, якій у насть днівъ бували. Чольно становище заняли въ нѣмъ руки женщины. Два отчіти, въголошениі нашіхъ паномъ патріотами і робітницами на панії нивѣ, панами Підлящещюю і Нічайною, звернули на себе загальну увагу даже численно зображенію публіки і повитанії були безконечними оплесками і бравами. Панна Підлящеща читала о сучасній еманципації движеньї женщинъ въ Європѣ, рисуючи на тѣмъ тѣлѣ досить ще не отрадне становище нашихъ гал.-руськихъ женщинъ; панна Нічай читала о женщинахъ въ рускій по-вѣсти. Не менший ентузіазмъ збудила такожъ третя панночка прекрасної декламації Шевченкової „Невольника“. Загаломъ сказать можна, що вечерня рука вандруючою молоджю въ Станиславовѣ і Коломыї були манифестаціями такъ близькими і импонуючими, що самі Поляки отзываються о нихъ въ той способъ, що подобныхъ вечерківъ въ тихъ сторонахъ ще нѣколи не бувало.

— На дѣвочій пансіонъ рускій въ Перемышли впливали щедрі дары не толькъ зъ Галичини зъ обохъ епархій (въ нынішнімъ числѣ починаючи змѣтоти възкій жертвувателівъ), але і зъ дрігихъ краївъ Австроїї. Чехи надобали доси фантовъ въ вартостї 254 зр. і 1249 зр. готовкою; Шлескі фантовъ въ варт. 27 зр. і 500 зр. готовкою; Морава 170 зр. готовкою; Стирія фантовъ въ варт. 31 зр. і 18 зр. готовкою; Буковина фантовъ въ варт. 33 зр. і 160 зр. готовкою; Тироль 15 зр. готовкою.

— Въ селі Добростанахъ открыто дні 3 л. серпня читальню імени Тараса Шевченка — съ величимъ торжествомъ. — Такожъ торжественне открытие читальнї отбулося въ празникъ св. Петра і Павла въ селі Трудовичі коло Золочева. Задля недостачи мѣсця възкій змѣтоти ч. „Дѣла“ откладаєши ширшій описъ тихъ торжествъ до сльдуючихъ чисель.

— О. Василь Чернєцій завязавъ уже 12-ту зъ ряду читальню въ Сѣлції белзкомъ. Статуты переданії вже сими дніми до ц. к. намѣтництва. Открытие читальнї въ Сѣлції отбулося въ своїмъ часѣ въ велико торжественностью і дай Боже, щобъ за примѣромъ Сѣлця пішли і другій громади въ той околиці.

— Зъ Станиславова пишуть до „Gaz. Narodow.“ о зборѣ руского товариства педагогичнаго і о концертѣ та забавѣ съ танцами. Досиузватель вѣдущи, що толькъ може, щобъ понизити удачу збору, концерту і забави, але все таки вже мусить, сарака, признати, що: „Якъ довго Станиславовъ Станиславовомъ — не було що нѣкого таїти численнимъ збору, якъ на концертѣ устроївши академіками туриотами, котрій на ворець іспанськихъ „estudiantina“ їздить єтъ мѣста до мѣста, устроють концерти, будуть духа словомъ і пѣснею. Сала театральна, хочь доводъ велика, і при звичайнихъ продукціяхъ музикальнихъ або театральнихъ свѣтігъ пусткими, симъ разомъ не могла помітити всѣхъ збораныхъ.. По концерти зачалися танцї. Дуже велика часть Руспинокъ явилася въ строяхъ народныхъ; деяїтвія зъ нихъ були убранії съ великими вкунисомъ і вѣрно...“ Дописуватель до „Gaz. Narodow.“ пишеть, що на балю далися чуті к

— Вчера повышено у Віднії апартамента-убийника Стальманхера. — В Чернівцях застрілився въ понеділок с. т. 58-літній жізд Шля Пейсахъ, пропінаторъ зъ Думки коло Серету, оставивши жінку і 9 дітей; причиною самоубійства бувъ підъупадокъ маєтковий. — Въ Туриї підъ Жовкою умерла Меланія зъ гр. дель кампо Сципіон Корзинъ Сарнецка, вдова по Вінк. Сарнецький, маляръ гвардії стрілець Наполеона I и маршалку шляхти подольської, въ 78 р. жити.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
1009 (71—?) поручач

Росу красоты и всякий косметики и
нахощъ якъ черезъ мене, такъ и черезъ інші
фирмы оповѣщувани.

П. Т. П. учителямъ, зарядамъ школъ
и мѣстцевымъ Радамъ школьнімъ
припоручач

зъ новымъ школьнімъ рокомъ

Народна Торговля

во „Львовѣ, Станиславовѣ и Перемышли“:

Зашиты (звичайний крайц.) по 65 кр. за 100 ш.
(двокрайцарові) по 1·40 " "
" рисункові 2·00 "
" і інші въ одній, въ подвійнихъ
лініяхъ и рахункові.

Оловцѣ лѣпши, въ бѣлій оправѣ тузиць 7 кр.
въ кедровій оправѣ . 18 кр.
до рисовання рѣжної твердості 30 кр.

Пера пуделко (12 тузиць) отъ 23 кр. и
постепенно вище ажъ надъ 1 зр.,
при обтіранні поодинокихъ тузи-
цівъ взаглядно мало що дороже.

Ручки до перъ звичайний, дешевій, тузиць по
4 кр., (лихши єще дешевше) и вище.

Нисальца, пачку (100 шт.) по 30 и 35 кр.
Таблички луксові въ цѣнѣ посіла величини.
Крейду — 1 кр. 20 кр., при більшому отбо-
рѣ дешевше.

Губки до таблиць, безъ піску, по 10 кр. отъ
1 декагр.

Чорнило — літгръ по 30 и 40 кр.

Напіръ до писання, на листы и всякий при-
боры по можливо найдешевшихъ
цѣнахъ.

Всіхихъ доложимо старань, щобъ вѣтъ тре-
бовання П. Т. учительствъ, о коліко се буде мо-
жливимъ, задоволити, щобъ — отвѣтно ихъ
примѣткамъ и желаніямъ — съ часомъ урядити
головный и отдельний складъ всякихъ школьніхъ
приборовъ.

При громадномъ отборѣ знижоване цѣнъ
можливе и дальше, такъ якъ и фабрики об-
нікають свою цѣну, скоро мають многихъ
певныхъ купуючихъ.

Нафючісь на піддержку П. Т. учите-
льствъ, припоручач добрий товаръ и по совѣт-
но поставленой цѣнѣ

Зарядъ „Народної Торговлї“
при брменській улиці, ч. 2, во Львовѣ.

Всіхъ наукъ лѣкарскихъ
Дръ Щастный Сельскій
бувшій асистентъ професора болезній жі-
ночихъ університету вѣденського, Дра бар.
1082 К. Рокитанського 8—?

переселився до Львова
и ординує якъ спеціалистъ въ жіночихъ
болезніяхъ и операторъ отъ 2-го до 3½
години по полуодину въ своїмъ помешканію
при улиці Чарнецького ч. 2.

Курсъ збожжа

зъ дня 8 л. серпня 1884.

	Цѣна за 100 кільограмовъ.	
	зр	кр.
Ішеница червона .	8	75
Жито	7	75
Ячмінь	5	50
Овесъ	8	9
Гречка	7	75
Кокорудза стара .	6	25
нова	—	—
Пророцъ	—	—
Горохъ до варки .	7	10
нас. . . .	5	50
Сочевиця	—	—
Фасоля	—	—
Бобъ	—	—
Выка	7	850
Конюшинъ (передва) .	35	45
Аніжъ	—	—
" плоскій	—	—
Кминъ	11	50
Рѣпакъ зимовий лѣтній	12	50
Ржъ (Лильника)	—	—
Насѣннє льняне	—	—
Хмѣль за 100 кил.	120	160

Списъ жертвъ зъ комитетомъ мѣсцевыхъ спархій Пере-
мышли надсланыхъ до комитету центрального въ Пере-
мышли за часъ отъ 21. Маю до 31. Липня 1884.

Имена П. Т. Надславшихъ

Ім'я	штук	Вартобель	Година
Комитетъ мѣсцевый въ Пере- мышли	76	115	77
Внов. Волошицька зъ Пере- мышли .	1	12	1902
Внов. Марія Стронська зъ Стебника .	1	30	—
Петро Іосипъ зъ Мединичъ .	4	460	2150
Антоній Лавровський зъ Одрехова .	—	—	3
Николай Сенета зъ Быкова .	—	—	8
Дмитрій Ялошъ зъ Смерекіца .	—	—	6
Метела зъ Цеперова .	—	—	12
Роман Ковшевицъ зъ Ременова .	—	—	6
Володимиръ Рынівецъ зъ Гладышова .	—	—	1263
Струєвичъ зъ Ольшань .	5	3750	5
Григорій Чайковський зъ Ботлі .	—	—	2
Николай Бачинський зъ Порѣча грунтъ .	—	—	6
Антоній Венгриновичъ зъ Боринѣ .	3	4	1
Данилъ Котсь зъ Лупкова .	—	—	3356
Іоанъ Гинніевицъ зъ Выкота .	3	2580	12
Андрей Скородійський зъ Сушиць вел.	1	6	750
Іоанъ Коростенський зъ Грушовы .	—	—	15
Василь Лебединський зъ Германовичъ .	3	4	7
Корній Лодинський зъ Бахноватого .	—	—	215
Альбинъ Федоровичъ зъ Бахова .	—	—	4
Іосифъ Лозинський зъ Яворова .	14	2190	5
Іоанъ Гомза зъ Суровиць .	—	—	4
Ілля Левицький зъ Шавного .	7	6	5
Матей Неогоровичъ зъ Ульгівка .	—	—	30
Іллярій Куць зъ Ялового .	—	—	5
Григорій Журавецький зъ Остобожа .	—	—	6
Андрей Габла зъ въ Тирави сольнои .	—	—	10
Титъ Ковалський зъ Спасова .	—	—	10
Михаїль Турянський зъ Манева .	—	—	15
Николай Кліть зъ Луки .	—	—	208
Іоанъ Лѣщинський зъ Команчъ .	—	—	2
Андрей Чернецький зъ Нисниць .	—	—	4136
Вікторъ Волянський зъ Якова .	—	—	850
Юліанъ Ясеницький зъ Высоцка виженого .	6	12	10
Володиславъ Бѣрецький зъ Родошиць .	—	—	10
Стефанъ Кішикъ зъ Опаки .	—	—	3250
Діонісій Добрянський зъ Ждигъ .	—	—	10
Юліанъ Кашубинський зъ Колоденця .	—	—	12
Іоанъ Яросевичъ зъ Яблонова .	—	—	7
Юліанъ Трохимовичъ зъ Крехова .	—	—	15
Вікторъ Добрянський зъ Смольника .	2	5	20
Еміліанъ Власевичъ зъ Звертова .	—	—	72
Григорій Савицький зъ Східниць .	—	—	950
Михаїль Лисакевичъ зъ Кропивника нов. .	—	—	11
Володаїла Калужняцький зъ Ізебокъ .	—	—	5
Александеръ Чичиловичъ зъ Глудна .	—	—	10
Іоанъ Ропицький зъ Липи .	—	—	10
Іоанъ Черевко зъ Дубецка .	—	—	6
Александеръ Желеховський зъ Лубни .	—	—	5
Іосифъ Машакъ зъ Бахура .	—	—	5
Іоанъ Созанський зъ Яблониць русоки .	—	—	410
Сильвестръ Кульматицький зъ Боратына .	—	—	10
Левъ Бѣрецький зъ Гвоздця .	—	—	1

(Даліше буде)

Складъ фабричный красокъ, лакеровъ, покостовъ, про-
дуктовъ хемічнихъ заразомъ и торговли матеріаловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (61—?) во Львовѣ, Ринокъ

поручач

Краски олійній

зовсімъ готовий до ужитку, до
мальованія дверей, оконъ, помостівъ, да-
хобъ, домбъ, городовихъ зварідъвъ и
господарскихъ, зварідъвъ робінічихъ
і т. д.

КРАСКИ

олійно-лакеровій и бурштиново-лакеровій

масу до запускання помостівъ
власного виробу, найліпшого рода

Лакеръ до помостівъ,

лакеръ до школъ

лакеръ до підлоги

лакеръ до стінъ

лакеръ до деревини

лакеръ до підлоги

лакеръ до підлоги